

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลข้างใต้ก
เรื่อง ประกาศใช้ข้อบัญญัติฯ เรื่อง ตลาด พ.ศ.๒๕๖๗

ด้วยสภาองค์การบริหารส่วนตำบลข้างใต้ก อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี มีมติให้ความเห็นชอบร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลข้างใต้ก เรื่อง ตลาด พ.ศ.๒๕๖๗ ในการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลข้างใต้ก สมัยสามัญ สมัยที่ ๑ ครั้งที่ ๒ ประจำปี ๒๕๖๗ เมื่อวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๖๗ และนายอำเภอโคกโพธิ์ได้ให้ความเห็นชอบให้องค์การบริหารส่วนตำบลข้างใต้กประกาศใช้ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลข้างใต้ก เรื่อง ตลาด พ.ศ.๒๕๖๗ ตามหนังสืออำเภอโคกโพธิ์ ที่ ปน ๐๐๒๓.๙/๑๙๐๓ ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๗ แล้วนั้น

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่๗) พ.ศ.๒๕๖๒ ประกอบมาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๗ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๐ องค์การบริหารส่วนตำบลข้างใต้ก จึงประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลข้างใต้ก เรื่อง ประกาศใช้ข้อบัญญัติฯ เรื่อง ตลาด พ.ศ.๒๕๖๗ ทั้งนี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลข้างใต้ก โดยให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศโดยเปิดเผย ณ องค์การบริหารส่วนตำบลข้างใต้กเป็นต้นไป

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ เดือน มีนาคม พ.ศ.๒๕๖๗

ณัฐวุฒิ

(นายณัฐวุฒิ ยินดีจิตต์)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลข้างใต้ก

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลช้างให้ตก

เรื่อง

เรื่อง ตลาด พ.ศ. ๒๕๖๓

องค์การบริหารส่วนตำบลช้างให้ตก

อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลช้างให้ตก
เรื่อง ตลาด พ.ศ. ๒๕๖๗

หลักการ

เพื่อใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ควบคุมการประกอบกิจการตลาดให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการ
สาธารณสุข พุทธศักราช ๒๕๓๕ และตามพระราชบัญญัติสภาพาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล
พุทธศักราช ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมจนถึงฉบับที่ ๗ พุทธศักราช ๒๕๖๒

เหตุผล

เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลรักษาความสะอาดเรียบร้อย ถูกต้องตามสุขลักษณะและ
อนามัยในการประกอบกิจการตลาดของผู้ขออนุญาตจัดตั้งตลาด โดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติการ
สาธารณสุข พุทธศักราช ๒๕๓๕ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๗ มาตรา ๕๔ และมาตรา ๖๓
ประกอบกับพระราชบัญญัติสภาพาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พุทธศักราช ๒๕๓๗ และแก้ไขเพิ่มเติม
จนถึงฉบับที่ ๗ พุทธศักราช ๒๕๖๒ มาตรา ๗๑ จึงเสนอตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล เรื่อง
ตลาด พุทธศักราช ๒๕๕๗

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลช้างให้ตก

เรื่อง ตลาด พ.ศ. ๒๕๖๗

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลช้างให้ตก เรื่อง ตลาด พ.ศ. ๒๕๖๗ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ ๗ พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบมาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๗ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาองค์การบริหารส่วนตำบลช้างให้ตกและนายอำเภอโคกโพธิ์ จึงตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลช้างให้ตก เรื่อง ตลาด พ.ศ. ๒๕๖๗

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลช้างให้ตก ตั้งแต่วันที่ได้ประกาศโดยเปิดเผย ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลช้างให้ตก เป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

หมวดที่ ๑

บททั่วไป

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“ตลาด” หมายความว่า สถานที่ซึ่งปกติจัดให้ผู้ค้าใช้เป็นที่ยุบรวมเพื่อจำหน่ายสินค้าประเภท สัตว์ ผัก ผลไม้ หรืออาหารอันมีสภาพเป็นของสด ประกอบหรือปรุงแล้วของเสียง่าย ทั้งนี้ไม่ว่าจะมีการจำหน่ายสินค้าประเภทอื่นด้วยหรือไม่ก็ตาม และหมายความรวมถึงบริเวณซึ่งจัดไว้สำหรับให้ผู้ค้าใช้เป็นที่ยุบรวมเพื่อจำหน่ายสินค้านี้ดังกล่าวเป็นประจำหรือเป็นครั้งคราวหรือตามวันที่กำหนด

“สินค้า” หมายความว่า สิ่งของที่ซื้อขายกัน

“อาหาร” หมายความว่า อาหารตามกฎหมายว่าด้วยอาหาร

“อาหารสด” หมายความว่า อาหารประเภทสัตว์ เนื้อสัตว์ ผัก ผลไม้ และของอื่น ๆ ที่มีสภาพเป็นของสด

“อาหารประเภทเนื้อสัตว์ชำแหละ” หมายความว่า อาหารสดประเภทเนื้อสัตว์หรือเนื้อสัตว์ที่มีการชำแหละ ณ แผงจำหน่ายสินค้า

“อาหารประเภทปรุงสำเร็จ” หมายความว่า อาหารที่ได้ผ่านการทำ ประกอบหรือปรุงสำเร็จพร้อมที่จะรับประทานได้ รวมทั้งของหวานและเครื่องดื่มชนิดต่างๆ

“สุขาภิบาลอาหาร” หมายความว่า การจัดการและควบคุมปัจจัยต่างๆ เพื่อให้อาหารสะอาดปลอดภัยจากเชื้อโรค และสารเคมีที่เป็นพิษซึ่งเป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของผู้บริโภค เช่น อาหาร ผู้

สัมผัสอาหาร สถานที่ทำ ประกอบปรุง และจำหน่ายอาหาร ภาชนะ อุปกรณ์ สัตว์และแมลงที่เป็นพาหนะนำโรค

“การล้างตลาดตามหลักการสุขาภิบาล” หมายความว่า การทำความสะอาดตัวอาคารแผงจำหน่ายสินค้าในตลาด พื้น ผนัง เพดาน ทางระบายน้ำ ตะแกรงดักมูลฝอย บ่อดักไขมัน บ่อพักน้ำเสียที่เก็บรวบรวมหรือที่รองรับมูลฝอย ห้องส้วม ที่ปัสสาวะ อ่างล้างมือ และบริเวณตลาดให้สะอาด ไม่มีสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย หยากใย ฝุ่นละอองและคราบสกปรก รวมทั้งให้มีการฆ่าเชื้อ ทั้งนี้ สารเคมีที่ใช้ต้องไม่มีผลกระทบต่อระบบบำบัดน้ำเสียของตลาด

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค้การบริหารส่วนตำบล หรือผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากนายกองค้การบริหารส่วนตำบลข้างให้ตก

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากนายกองค้การบริหารส่วนตำบลข้างให้ตก ให้มีอำนาจหน้าที่ตรวจตราดูแลและรับผิดชอบในการดำเนินการด้านสาธารณสุขตามข้อบัญญัตินี้

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่าผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๕ ตลาดแบ่งออกเป็น ๒ ประเภทดังนี้

(๑) ตลาดประเภทที่ ๑ ได้แก่ ตลาดที่มีโครงสร้างอาคาร และมีลักษณะตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๒ ส่วนที่ ๑

(๒) ตลาดประเภทที่ ๒ ได้แก่ ตลาดที่ไม่มีโครงสร้างอาคาร และมีลักษณะตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๒ ส่วนที่ ๒

ข้อ ๖ ที่ตั้งของตลาดต้องอยู่ห่างไม่น้อยกว่า ๑๐๐ เมตร จากแหล่งที่ก่อให้เกิดมลพิษ ของเสีย โรงเลี้ยงสัตว์ แหล่งโสโครก ที่กำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย อันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัย เว้นแต่จะมีวิธีการป้องกันซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขได้ให้ความเห็นชอบแล้ว

ข้อ ๗ ผู้ดำเนินกิจการตลาดต้องดำเนินการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดตามข้อบัญญัตินี้ รวมทั้งกฎกระทรวงและประกาศกระทรวงออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

หมวด ๒

สุขลักษณะในการดำเนินกิจการตลาด

ส่วนที่ ๑

สุขลักษณะของตลาดประเภทที่ ๑

ข้อ ๘ ตลาดประเภทที่ ๑ ต้องมีส่วนประกอบของสถานที่และสิ่งปลูกสร้าง คือ อาคารสิ่งปลูกสร้างสำหรับผู้ขายของ ที่ขึ้นถ่ายสินค้า ห้องส้วม ที่ปัสสาวะ อ่างล้างมือ ที่เก็บรวบรวมหรือที่รองรับมูลฝอย และที่จอดยานพาหนะตามที่กำหนดไว้ในส่วนนี้

ข้อ ๙ อาคารสิ่งปลูกสร้างสำหรับผู้ขายของต้องมีและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และสุขลักษณะดังต่อไปนี้

- (๑) ถนนรอบอาคารตลาดกว้างไม่น้อยกว่า ๔ เมตร และมีทางเข้าออกบริเวณตลาดกว้างไม่น้อยกว่า ๔ เมตร อย่างน้อยหนึ่งทาง
- (๒) ตัวอาคารตลาดทำด้วยวัสดุถาวร มั่นคง และแข็งแรง
- (๓) หลังคาสร้างด้วยวัสดุทนไฟ และแข็งแรงทนทาน ความสูงของหลังคาต้องมีความเหมาะสมกับการระบายอากาศของตลาดนั้น
- (๔) พื้นทำด้วยวัสดุถาวร แข็งแรง ไม่ดูดซึมน้ำ เรียบ ล้างทำความสะอาดง่าย ไม่มีน้ำขังและไม่ลื่น
- (๕) ทางเดินภายในอาคารมีความกว้างไม่น้อยกว่า ๒ เมตร
- (๖) เครื่องกั้นหรือสิ่งกีดขวางทำด้วยวัสดุถาวร และแข็งแรง สามารถป้องกันสัตว์ เช่น สุนัข มิให้เข้าไปในตลาด
- (๗) การระบายอากาศภายในตลาดเพียงพอ เหมาะสม และไม่มึนกลิ่นเหม็นอับ
- (๘) ความเข้มของแสงสว่างในอาคารตลาดไม่น้อยกว่า ๒๐๐ ลักซ์
- (๙) แผงจำหน่ายสินค้าประเภทอาหารทำด้วยวัสดุถาวร เรียบ มีความลาดเอียง และทำความสะอาดง่ายมีความสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๖ เซนติเมตร มีพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๑.๕ ตารางเมตร และมีทางเข้าออกสะดวก โดยมีที่นั่งสำหรับผู้ขายของแยกต่างหากจากแผง
- (๑๐) น้ำประปาหรือน้ำสะอาดแบบระบบท่ออย่างเพียงพอสำหรับล้างสินค้าหรือล้างมือ ทั้งนี้ ต้องวางท่อในลักษณะที่ปลอดภัย ไม่เกิดการปนเปื้อนจากน้ำโสโครก ไม่ติดหรือทับกับท่อระบายน้ำเสียหรือสิ่งปฏิกูล
 - (ก) มีที่ล้างอาหารสดอย่างน้อย ๑ จุด และในแต่ละจุดจะต้องมีก๊อกน้ำไม่น้อยกว่า ๓ ก๊อก กรณีที่มีแผงจำหน่ายอาหารสดตั้งแต่ ๓๐ แผง ขึ้นไป ต้องจัดให้มีที่ล้างอาหารสด ๑ จุด ต่อจำนวนแผงจำหน่ายอาหารสดทุก ๓๐ แผง เศษของ ๓๐ แผง ถ้าเกิด ๑๕ แผง ให้ถือเป็น ๓๐ แผง
 - (ข) มีก๊อกน้ำประจำแผงจำหน่ายอาหารประเภทเนื้อสัตว์ชำแหละ และแผงจำหน่ายอาหารประเภทปรุงสำเร็จ
 - (ค) มีที่เก็บสำรองน้ำปริมาณเพียงพอและสะดวกต่อการใช้ กรณีที่มีแผงจำหน่ายอาหารสดตั้งแต่ ๕๐ แผงขึ้นไป ต้องจัดให้มีน้ำสำรองอย่างน้อย ๕ ลูกบาศก์เมตรต่อจำนวนแผงจำหน่ายอาหารสดทุก ๑๐๐ แผงเศษของ ๑๐๐ แผงถ้าเกิน ๕๐ แผง ให้ถือเป็น ๑๐๐ แผง

(๑๑) ระบบบำบัดน้ำเสียหรือน้ำทิ้ง และทางระบายตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร ทั้งนี้ ให้มีตะแกรงดักมูลฝอยและบ่อดักไขมันด้วย

(๑๒) การติตรระบบการป้องกันอัคคีภัยตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร

ความใน (๑) และ (๕) มิให้ใช้บังคับกับตลาดที่จัดตั้งขึ้นก่อนวันที่กฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ ใช้บังคับ และมีข้อจำกัดเรื่องพื้นที่ซึ่งไม่อาจจัดให้มีถนนรอบ

ข้อ ๑๐ ต้องจัดให้มีที่ขนถ่ายสินค้าตั้งอยู่ในบริเวณหนึ่งบริเวณใดโดยเฉพาะ มีพื้นที่เพียงพอสำหรับการขนถ่ายสินค้าในแต่ละวัน และสะดวกต่อการขนถ่ายสินค้าและการรักษาความสะอาด

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับกับตลาดที่จัดตั้งขึ้นก่อนวันที่กฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ ใช้บังคับ และมีข้อจำกัดเรื่องพื้นที่ซึ่งไม่อาจจัดให้มีที่ขนถ่ายสินค้าตามที่กำหนดได้

ข้อ ๑๑ ต้องจัดให้มีห้องส้วม ที่ปัสสาวะและอ่างล้างมือตามแบบและจำนวนที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร และตั้งอยู่ในพื้นที่เหมาะสมนอกตัวอาคารตลาด หรือในกรณีที่อยู่ในอาคารตลาดต้องแยกเป็นสัดส่วนโดยเฉพาะ มีผนังกันโดยมิให้มีประตูเปิดสู่บริเวณจำหน่ายอาหารโดยตรง

ข้อ ๑๒ ต้องจัดให้มีที่เก็บรวบรวมหรือที่รองรับมูลฝอย ตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารตั้งอยู่นอกตัวอาคารและอยู่ในพื้นที่ที่รถเก็บขนมูลฝอยเข้าออกได้สะดวก มีการปกปิดและป้องกันไม่ให้สัตว์เข้าไปคุ้ยเขี่ย ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นชอบว่าเหมาะสมกับตลาดนั้น

ข้อ ๑๓ ต้องจัดให้มีการจอดยานพาหนะอย่างเหมาะสมตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ส่วนที่ ๒

สุขลักษณะของตลาดประเภทที่ ๒

ข้อ ๑๔ ตลาดประเภทที่ ๒ ต้องจัดให้มีสถานที่สำหรับผู้ขายของ ห้องส้วม ที่ปัสสาวะ อ่างล้างมือ และที่เก็บรวบรวมหรือที่รองรับมูลฝอย ตามที่กำหนดไว้ในส่วนนี้

ข้อ ๑๕ สถานที่สำหรับผู้ขายของต้องมีและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และสุขลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) ทางเดินภายในตลาดมีความกว้างไม่น้อยกว่า ๒ เมตร

(๒) บริเวณสำหรับผู้ขายของประเภทอาหารสดต้องจัดให้เป็นสัดส่วนโดยเฉพาะ โดยมีลักษณะเป็นพื้นเรียบแข็งแรง ไม่ลื่น สามารถล้างทำความสะอาดได้ง่าย และไม่มียุง เช่น พื้นคอนกรีต พื้นปูด้วยคอนกรีตสำเร็จหรือพื้นลาดด้วยยางแอสฟัลต์

(๓) แผงจำหน่ายสินค้าประเภทอาหารทำด้วยวัสดุแข็งแรงที่มีผิวเรียบ ทำความสะอาดง่าย มีความสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๖๐ เซนติเมตร และอาจเป็นแบบพับเก็บได้

(๔) น้ำประปาหรือน้ำสะอาดอย่างเพียงพอ และจัดให้มีที่ล้างทำความสะอาดอาหาร และภาชนะในบริเวณแผงจำหน่ายอาหารสด แผงจำหน่ายอาหารประเภทเนื้อสัตว์ชำแหละ และแผงจำหน่ายอาหารประเภทปรุงสำเร็จ

(๕) ทางระบายน้ำจากจุดที่มีล้าง โดยเป็นรางแบบเปิด ทำด้วยวัสดุที่มีผิวเรียบ มีความลาดเอียงให้สามารถระบายน้ำได้สะดวก มีตะแกรงดักมูลฝอยก่อนระบายน้ำออกสู่ท่อระบายน้ำ สาธารณะหรือแหล่งน้ำสาธารณะและไม่ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชนข้างเคียง ในกรณีจำเป็น เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขอาจกำหนดให้จัดให้มีบ่อดักไขมัน หรือบ่อดักไขมันเสีย ก่อนระบายน้ำออกสู่ท่อระบายน้ำสาธารณะหรือแหล่งน้ำสาธารณะก็ได้

(๖) กรณีที่มีโครงสร้างเฉพาะเสาและหลังคา โครงเหล็กคลุมผ้าใบ เต็นท์ ร่มหรือสิ่งใดในลักษณะเดียวกันต้องอยู่ในสภาพที่มั่นคงแข็งแรง

ข้อ ๑๖ ต้องจัดให้มีห้องส้วม ที่ปัสสาวะและอ่างล้างมือตามจำนวนและหลักเกณฑ์ด้านสุขลักษณะที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข และตั้งอยู่ในที่ที่เหมาะสม นอกสถานที่ขายของวันแต่จะจัดให้มีส้วมเคลื่อนที่ ส้วมสาธารณะ ส้วมเอกชนหรือส้วมของหน่วยงานราชการที่ได้รับอนุญาตให้ใช้อยู่ในบริเวณใกล้เคียง ทั้งนี้ ให้มีระยะห่างจากตลาดไม่เกิน ๕๐ เมตร

ข้อ ๑๗ ต้องจัดให้มีที่เก็บรวบรวมหรือที่รองรับมูลฝอยอย่างเพียงพอที่จะรองรับปริมาณมูลฝอยในแต่ละวันและมีลักษณะเหมาะสมตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๑๘ เมื่อผู้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดประเภทที่ ๒ ได้ดำเนินการต่อเนื่องกันเป็นระยะเวลาหนึ่งแล้วถ้าเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นว่าตลาดประเภทที่ ๒ นั้น มีศักยภาพที่จะพัฒนาเป็นตลาดประเภทที่ ๑ ได้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นและผู้รับใบอนุญาตร่วมกันพิจารณากำหนดแผนการพัฒนาปรับปรุงตลาดประเภทที่ ๒ ให้เป็นตลาดประเภทที่ ๑ ตามข้อบัญญัตินี้ ตามระยะเวลาและขั้นตอนที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

หมวดที่ ๓

เรื่อง การจัดตั้งตลาด

ข้อ ๑๙ ห้ามมิให้ผู้ใดจัดตั้งตลาด เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น การเปลี่ยนแปลง ขยาย หรือลดสถานที่หรือบริเวณที่ใช้เป็นตลาดภายหลังจากที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ออกใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดตามวรรคหนึ่งแล้ว จะกระทำต่อเมื่อได้รับใบอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ความในข้อนี้มีให้ใช้บังคับแก่กระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนท้องถิ่นหรือองค์กรของรัฐที่ได้จัดตั้งตลาดขึ้นตามอำนาจหน้าที่แต่ในการดำเนินการตลาดจะต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และข้อบัญญัตินี้เช่นเดียวกับผู้รับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งด้วย และให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดเงื่อนไขเป็นหนังสือให้ผู้จัดตั้งตลาดตามวรรคนี้ปฏิบัติเป็นการเฉพาะรายก็ได้

ข้อ ๒๐ สถานที่ที่ตั้งเป็นตลาดและการปลูกสร้างในสถานที่นั้นต้องจัดให้ได้สัญลักษณ์ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องตั้งอยู่ในที่ซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่าไม่น่าจะเป็นอันตรายต่อสุขภาพและให้อยู่ห่างไม่น้อยกว่า ๑๐๐ เมตรจากแหล่งที่ก่อให้เกิดมลพิษของเสียโรงเลี้ยงสัตว์แหล่งโสโครกที่กำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยอันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัย เว้นแต่จะมีวิธีการป้องกันซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ให้ความเห็นชอบแล้ว

(๒) ถ้าการปลูกสร้างเป็นอาคารต้องทำด้วยวัสดุถาวรมั่นคงแข็งแรง

(๓) บริเวณพื้นต้องทำด้วยวัสดุถาวรมั่นคงแข็งแรงทำความสะอาดง่ายและไม่มีน้ำขังอยู่ได้

(๔) ต้องมีทางระบายน้ำทำด้วยวัสดุถาวร ทำความสะอาดง่ายเพื่อรับน้ำให้ไหลไปสู่ทางระบายน้ำสาธารณะได้สะดวกและต้องมีทางกำจัดน้ำโสโครกตามความเห็นของเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือพนักงานเจ้าหน้าที่

(๕) ต้องมีแสงสว่างและการระบายอากาศให้เพียงพอตามความเห็นของเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือพนักงานเจ้าหน้าที่

(๖) ที่วางขายของต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

ก. ต้องกว้างไม่น้อยกว่า ๑ เมตร และมีพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๒ ตารางเมตร สูงไม่น้อยกว่า ๖๐ ซม. ทำด้วยวัสดุถาวรที่ปลูกสัญลักษณ์แยกเป็นหมวดหมู่เหมาะสมตามประเภทสินค้าและกำหนดหมายเลขประจำแต่ละที่ไว้เห็นชัดเจน

ข. ต้องจัดที่นั่งสำหรับผู้ขายของไว้โดยเฉพาะเหมาะสมแยกต่างหากจากที่วางของขายและสะดวกต่อการเข้าออก

ค. หากจะสร้างที่วางของขายซึ่งมีลักษณะพิเศษต่างหากจากที่กล่าวแล้วข้างต้นจะต้องสร้างให้ถูกสัญลักษณ์ทำความสะอาดได้ง่ายตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือพนักงานเจ้าหน้าที่

(๗) ทางเดินตลาดมีลักษณะดังนี้

ก. ทางเข้าออกของตลาดต้องมีอย่างน้อยหนึ่งทาง กว้างไม่น้อยกว่า ๕ เมตร ในกรณีทางเข้าออกลอดใต้อาคารอื่นจะต้องสูงไม่น้อยกว่า ๔ เมตร เว้นแต่ตลาดที่จัดตั้งมาก่อนข้อบัญญัตินี้ใช้บังคับ ทางเข้าออกของตลาดต้องมีความกว้างไม่น้อยกว่า ๓ เมตร กรณีทางเข้าออกใต้อาคารอื่นจะต้องสูงไม่น้อยกว่า ๓ เมตร โดยไม่มีการตั้งวางสิ่งของต่าง ๆ ให้เป็นที่กีดขวางทางเข้าออก

ข. ทางเดินสำหรับผู้ซื้อของภายในอาคารตลาดต้องกว้างไม่น้อยกว่า ๑.๕ เมตร

(๘) ต้องทำรั้วหรือประตูกันหรือสิ่งป้องกันไว้เพื่อมิให้คนและสัตว์เข้าไปพลุกพล่าน

(๙) ต้องจัดให้มีส้วม เครื่องสุขภัณฑ์ เครื่องใช้ จำนวนและสถานที่ตั้งตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือพนักงานเจ้าหน้าที่

(๑๐) ต้องจัดให้มีที่สำหรับล้างสินค้าพร้อมติดตั้งท่อน้ำประปา และท่อระบายน้ำ
ทิ้งให้เพียงพอตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือพนักงานเจ้าหน้าที่

(๑๑) ต้องปฏิบัติการอื่นอันเกี่ยวกับสุขลักษณะตามคำแนะนำของเจ้าพนักงาน
สาธารณสุขหรือพนักงานเจ้าหน้าที่

ข้อ ๒๑ ในกรณีที่สถานที่ที่ตั้งเป็นตลาดและการปลูกสร้างในสถานที่นั้นมีลักษณะพิเศษได้
สุขลักษณะ มีการระบายอากาศโดยใช้เครื่องปรับอากาศ และได้รับความเห็นชอบจากเจ้าพนักงาน
สาธารณสุขแล้ว สถานที่ที่ตั้งและการปลูกสร้างในสถานที่นั้นอาจได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามข้อ ๖ (๖) ก็ได้

ข้อ ๒๒ ผู้ตั้งตลาดต้องจัดให้มีเครื่องอุปกรณ์และสิ่งอื่น ๆ อันจำเป็นสำหรับสุขลักษณะของ
ตลาดดังต่อไปนี้

(๑) ที่รองรับมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลอันได้สุขลักษณะให้มีขนาดจำนวนเพียงพอและ
ตั้งอยู่ในสถานที่ที่เหมาะสมตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่สาธารณสุข

(๒) น้ำสะอาดพร้อมทั้งที่เก็บสำรองน้ำให้มีปริมาณเพียงพอและสะดวกในการล้าง
มือล้างสินค้าและล้างตลาด

(๓) จัดให้มีอุปกรณ์การดับเพลิงอย่างน้อยสี่จุด หรือมากกว่านั้นตามแต่เจ้า
พนักงานสาธารณสุขจะเห็นสมควร

(๔) ติดตั้งอุปกรณ์หรือเครื่องป้องกันไฟฟ้าลัดวงจร

(๕) เครื่องอุปกรณ์อื่น ๆ ที่จำเป็นสำหรับสุขลักษณะของตลาดตามคำแนะนำของ
เจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือพนักงานเจ้าหน้าที่

ข้อ ๒๓ ผู้รับใบอนุญาตจะต้องดูแลควบคุมให้ผู้เข้าขายของในสถานที่ตั้งตลาดปฏิบัติตาม
ระเบียบที่กำหนดไว้ตามข้อ ๖ (๖)

ข้อ ๒๔ ผู้รับใบอนุญาตต้องรักษาตลาดตลอดจนของใช้ทั้งหมดให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะ
และเรียบร้อยดังต่อไปนี้

(๑) ต้องรักษาส่วนให้ได้ถูกลักษณะเสมอ

(๒) ต้องจัดให้มีคนงานทำความสะอาดจำนวนเพียงพอ และต้องทำความสะอาดให้
สะอาดอยู่เสมอ

(๓) ต้องจัดการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลในตลาดตามข้อบัญญัติของท้องถิ่น หรือ
คำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือพนักงานเจ้าหน้าที่

(๔) ต้องจัดให้มีแสงสว่างเพียงพอในตลาดเวลากลางคืน

(๕) ดูแลมิให้บุคคลใด นอกจากผู้มีหน้าที่เฝ้าตลาดใช้ตลาดเป็นที่หลับนอน

(๖) ต้องจัดเก็บสิ่งของให้เรียบร้อย ปลอดภัยจากสัตว์นำโรคต่าง ๆ และสะดวกแก่
การทำความสะอาดระหว่างเวลาเปิดตลาด

(๗) ปฏิบัติการอื่น ๆ ตามคำแนะนำของพนักงานสาธารณสุข พนักงานเจ้าหน้าที่
หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๒๕ ห้ามมิให้ผู้ใดวางสิ่งของกีดขวางในตลาดตามทางเข้าสู่ตลาด ทางเดินรอบตลาด และห้ามมิให้ผู้ใดก่อเหตุรำคาญในบริเวณดังต่อไปนี้

(๑) นำสัตว์ทุกชนิดเข้าไปในตลาด แต่ไม่ห้ามถึงสัตว์ที่นำไปขังไว้ในที่ขังสัตว์เพื่อขายเป็นอาหาร

(๒) สะสม หมักหมมหรือเททิ้งสิ่งหนึ่งสิ่งใดในตลาดทำให้สถานที่สกปรกกรงรัง หรือเป็นที่เพาะพันธุ์สัตว์นำโรคหรือเป็นเหตุให้มีกลิ่นเหม็น

(๓) ก่อหรือจุดไฟไว้ในลักษณะซึ่งเป็นที่เดือดร้อนแก่ผู้อื่น หรือน่าจะเกิดอันตราย

(๔) ทำให้น้ำสะอาดสำหรับใช้ในตลาด เกิดสกปรกขึ้นจนเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

(๕) ถ่าย เท ทิ้ง มูลฝอย หรือสิ่งปฏิกูลในที่อื่นใดนอกจากที่ซึ่งจัดไว้สำหรับรองรับมูลฝอยหรือสิ่งปฏิกูล

(๖) กระทำการอื่นใดที่จะก่อให้เกิดเหตุรำคาญแก่ผู้อื่น ตามความเห็นของเจ้าพนักงานสาธารณสุข พนักงานเจ้าหน้าที่หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๒๖ ในการเข้าขายของในตลาดผู้เข้าขายของและผู้ช่วยขายต้องปฏิบัติตามดังต่อไปนี้

(๑) วางสิ่งของอยู่ในขอบเขตที่วางขายของซึ่งจัดไว้ ถ้าวางล้าออกมาให้ถือว่าวางสิ่งของกีดขวางในตลาด และห้ามมิให้วางสิ่งของสูงเกินกว่า ๑๒๐ เซนติเมตร จากพื้นตลาดเว้นแต่จะได้รับความเห็นชอบจากเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ อีกทั้งห้ามต่อเติมแผงจำหน่ายสินค้า เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

(๒) วางสินค้าให้ถูกต้องตามที่จัดไว้สำหรับประเภทนั้น ห้ามวางสินค้าประเภทวัตถุอันตรายปะปนกับสินค้าประเภทอาหาร

(๓) แต่งกายให้สะอาดตามที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นชอบ

(๔) ใช้เครื่องปกปิดอาหารและภาชนะหรือเครื่องสำหรับประกอบปรุงอาหารให้พ้นฝุ่นละออง สัตว์นำโรคและรักษาเครื่องปกปิดนั้นให้สะอาดใช้การได้ดีเสมอ

(๕) ใช้น้ำสะอาดในการปรุง แخذ ล้างอาหารและภาชนะ

(๖) ใช้ภาชนะและเครื่องใช้ในการบริโภคที่สะอาดและรักษาให้สะอาดอยู่เสมอ

(๗) ใช้วัตถุที่สะอาด ห่อ หรือใส่ของให้แก่ผู้ซื้อ

(๘) ไม่จ้างหรือใช้บุคคลที่ป่วยหรือมีเหตุควรเชื่อว่าป่วยเป็นโรคติดต่อทำการประกอบปรุง หรือขายอาหาร

(๙) ทำความสะอาดที่วางของขายทุกวันหรือทุกครั้งก่อนขายหรือเลิกขาย

(๑๐) ให้มีภาชนะรองรับมูลฝอยที่ถูกลักษณะประจำที่วางของขายของตนเองตามความเห็นชอบของเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือพนักงานเจ้าหน้าที่

(๑๑) ปฏิบัติการอื่นๆ ให้ต้องด้วยสุลักษณะและเรียบร้อยตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นรวมถึงการตรวจสอบสุขภาพตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ข้อ ๒๗ ห้ามมิให้ผู้ขายของหรือผู้ช่วยขายของในตลาด ขาย ทำ ประกอบ ประคบ ประคบหรือสะสมอาหารและสิ่งของอย่างอื่นในตลาดเมื่อมีเหตุควรเชื่อว่าตนเป็นโรคติดต่อหรือเมื่อเจ้าพนักงานสาธารณสุขได้ตรวจ ปรากฏว่าเป็นพาหะและได้รับแจ้งความเป็นหนังสือว่าตนเป็นพาหะของโรคแล้วให้พนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้หยุดดำเนินกิจการไว้ทันทีจนกว่าจะแก้ไขหรือปรับปรุง

ข้อ ๒๘ ให้เปิดตลาดตั้งแต่เวลา ๐๔.๐๐ น.และปิดตลาดเมื่อถึงเวลา ๒๐.๐๐ น.เว้นแต่จะได้อำนาจไว้เป็นอย่างอื่นไว้ในใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๒๙ ผู้ใดประสงค์จะจัดตั้งตลาดต้องยื่นคำร้องขอรับใบอนุญาตเป็นผู้จัดตั้งตลาดตามแบบเงื่อนไขและเอกสารหลักฐานที่องค์การบริหารส่วนตำบลข้างให้ตกกำหนด พร้อมด้วยแผนผังแบบก่อสร้างและรายการปลูกสร้างในสถานที่จะจัดตั้งตลาดต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

การยื่นคำร้องขอเปลี่ยนแปลง ขยาย หรือลดสถานที่หรือบริเวณที่ใช้เป็นตลาดภายหลังจากที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ออกใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดแล้ว ให้ยื่นคำร้องขอรับใบอนุญาตตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลข้างให้ตกกำหนด พร้อมด้วยแผนผังแบบก่อสร้างและรายการปลูกสร้างที่จะขอเปลี่ยนแปลง ขยาย หรือลดสถานที่หรือบริเวณที่ใช้เป็นตลาดต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๓๐ เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขออนุญาตแล้ว ปรากฏว่าถูกต้องตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดไว้ ให้ออกใบอนุญาต หรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขอใบอนุญาตทราบกรณีไม่อาจออกใบอนุญาตได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับคำขอ

แต่ถ้าปรากฏว่าคำขอดังกล่าวไม่ถูกต้อง หรือไม่สมบูรณ์ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวมความไม่ถูกต้อง หรือไม่สมบูรณ์ทั้งหมดแจ้งให้ผู้ขอใบอนุญาตแก้ไขให้ถูกต้องและสมบูรณ์ในคราวเดียวกันและในกรณีจำเป็นที่จะต้องส่งคืนคำขอแก่ผู้ขออนุญาต ให้ส่งคืนคำขอพร้อมทั้งแจ้งความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์ให้ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับคำขอ

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาต หรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาตได้ภายในกำหนดตามวรรคหนึ่งให้ขยายเวลาไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ๆ ละไม่เกินสิบห้าวัน แต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดตามวรรคหนึ่งหรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วเท่านั้นแล้วแต่กรณี

ข้อ ๓๑ ในกรณีตลาดที่ได้เปิดดำเนินการมาก่อนประกาศใช้ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลข้างให้ตกนี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือพนักงานเจ้าหน้าที่อาจผ่อนผันให้ทำการปรับปรุงตามข้อ ๖ ให้เป็นไปตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลข้างให้ตกนี้ภายในกำหนดเวลาที่เห็นสมควร

ข้อ ๓๒ เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาเห็นว่าผู้ขอรับใบอนุญาตได้จัดตั้งสถานที่ที่ตั้งตลาด และมีเครื่องอุปกรณ์สำหรับตลาดถูกต้องด้วยสัญลักษณ์ตามเงื่อนไขที่บังคับไว้ในข้อ ๖ ข้อ ๗ และข้อ ๘ แล้วก็ให้ออกใบอนุญาตได้

เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาเห็นว่าผู้ขอรับใบอนุญาตซึ่งได้เปลี่ยนแปลง ขยายหรือลด สถานที่หรือบริเวณที่ใช้เป็นตลาดได้จัดตั้งสถานที่ที่ตั้งตลาดและมีเครื่องอุปกรณ์สำหรับตลาดถูกต้องด้วย สัญลักษณ์ ตามเงื่อนไขที่ได้บังคับไว้ในข้อ ๖ ข้อ ๗ และข้อ ๘ แล้วก็ให้ออกใบอนุญาตได้

ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมใบอนุญาตฉบับละ ๒,๐๐๐ บาท

ข้อ ๓๓ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตภายในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ ได้รับใบอนุญาต ผู้แทนหรือผู้รับมอบอำนาจจากผู้ได้รับใบอนุญาตได้รับแจ้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากมิได้ ชำระค่าธรรมเนียมภายในระยะเวลาที่กำหนดจะต้องชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของจำนวน ค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้บอกเลิกดำเนินกิจการนั้นก่อนถึงกำหนดที่จะต้องชำระ ค่าธรรมเนียมดังกล่าว

ถ้าผู้ดำเนินกิจการตลาดค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่าสองครั้ง เจ้าพนักงาน ท้องถิ่น มีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดดำเนินกิจการไว้จนกว่าจะเสียค่าธรรมเนียมและค่าปรับจนครบจำนวน

ข้อ ๓๔ ผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อ ๘ และมีความประสงค์จะขอเปลี่ยนชื่อผู้รับใบอนุญาตได้โดย ยื่นเรื่องขออนุญาตตามแบบที่องค์การบริหารส่วนตำบลข้างให้ตกกำหนดต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น โดยเสีย ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตในการขอเปลี่ยนชื่อฉบับละ ๒,๐๐๐ บาท

ข้อ ๓๕ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ ตลาดนั้น ตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๓๖ เมื่อผู้ได้รับใบอนุญาตประสงค์จะต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการจะต้องยื่นคำขอ ตามแบบและเงื่อนไขพร้อมด้วยหลักฐานที่องค์การบริหารส่วนตำบลข้างให้ตกกำหนด ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับเสียค่าธรรมเนียมแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปจนกว่าเจ้า พนักงานท้องถิ่น จะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาตการพิจารณาต่อใบอนุญาตให้ปฏิบัติตามข้อ ๑๖

ข้อ ๓๗ ใบอนุญาตมีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

ข้อ ๓๘ เมื่อผู้ได้รับใบอนุญาตไม่ประสงค์จะประกอบกิจการตลาดต่อไป ให้ยื่นคำขอ บอกเลิกดำเนินการต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๓๙ หากปรากฏว่าใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดในสาระสำคัญผู้ได้รับ ใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น เพื่อขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญแล้วแต่กรณีพร้อมหลักฐานดังต่อไปนี้

(๑) เอกสารแจ้งความต่อสถานีตำรวจกรณีการสูญหายหรือถูกทำลาย หรือ

(๒) ใบอนุญาตเดิมกรณีชำรุดในสาระสำคัญ

ข้อ ๔๐ การออกใบแทนใบอนุญาตให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นดำเนินการตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขดังนี้

(๑) ใบแทนใบอนุญาตให้ประทับตราสีแดงคำว่า “ใบแทน” กำกับไว้และให้มีวันเดือน ปีที่ออกใบแทนพร้อมทั้งลงลายมือชื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือผู้ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นในใบแทนและต้นขั้วใบแทน

(๒) บันทึกด้านหลังต้นขั้วใบอนุญาตเดิมระบุสาเหตุการสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดในสาระสำคัญของใบอนุญาตเดิมแล้วแต่กรณีและเล่มที่.....ปี.....พ.ศ.....ของใบแทนใบอนุญาต

ข้อ ๔๑ หากผู้ดำเนินกิจการตลาดปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้ หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการดำเนินกิจการนั้นให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้ดำเนินกิจการนั้นแก้ไข หรือปรับปรุงให้ถูกต้องได้และถ้าผู้ดำเนินกิจการตลาดไม่แก้ไขหรือถ้าการดำเนินกิจการนั้นจะก่อให้เกิดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งให้ผู้นั้นหยุดดำเนินกิจการนั้นไว้ทันทีเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะเป็นที่พอใจแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าปราศจากอันตรายแล้วก็ได้

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคหนึ่งให้กำหนดระยะเวลาที่จะต้องปฏิบัติตามคำสั่งไว้ตามสมควรแต่ต้องไม่น้อยกว่าเจ็ดวันเว้นแต่เป็นกรณีที่มีคำสั่งให้หยุดดำเนินกิจการทันที

ข้อ ๔๒ ถ้าผู้รับใบอนุญาตจัดตั้งตลาดไม่ปฏิบัติ หรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตนั้น เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควร แต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ ๔๓ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

(๑) ถูกสั่งพักใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก

(๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้

(๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาต และการไม่ปฏิบัติหรือการปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน หรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ ๔๔ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันเหตุรำคาญ มลพิษที่เป็นอันตรายหรือการระบาดของโรคติดต่อ ผู้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดต้องไม่กระทำการและต้องควบคุมดูแลมิให้ผู้ใดกระทำการดังต่อไปนี้

(๑) จัดจำหน่ายอาหารที่ไม่สะอาดหรือไม่ปลอดภัยตามกฎหมายว่าด้วยอาหารในตลาด

(๒) นำสัตว์ทุกชนิดเข้าไปในตลาด เว้นแต่สัตว์ที่นำไปขังไว้ในที่ขังสัตว์เพื่อจำหน่าย

(๓) ฆ่าหรือฆ่าแหละสัตว์ใหญ่ เช่น โค กระบือ แพะ แกะ หรือสุกร ในตลาดรวมทั้ง ฆ่าหรือฆ่าแหละสัตว์ปีกในกรณีที่เกิดการระบาดของสัตว์ที่ติดต่อมาจากสัตว์ในเขตท้องที่นั้น

(๔) สะสมหรือหมักหมมสิ่งหนึ่งสิ่งใดในตลาด จนทำให้สถานที่สกปรก รกรุงรังเป็นเหตุ รำคาญ เกิดมลพิษที่อันตรายหรือเป็นที่เพาะพันธุ์สัตว์หรือแมลงที่เป็นพาหะนำโรค

(๕) ถ่ายเทหรือทิ้งมูลฝอยหรือทิ้งสิ่งปฏิกูลในที่อื่นใด นอกจากที่ซึ่งจัดไว้สำหรับรองรับ มูลฝอยหรือสิ่งปฏิกูล

(๖) ทำให้น้ำใช้ในตลาดเกิดความสกปรกจนเป็นเหตุให้เป็นหรืออาจเป็นอันตรายต่อ สุขภาพ

(๗) ก่อหรือจุดไฟในลักษณะซึ่งอาจเป็นที่เดือดร้อนหรือเกิดอันตรายแก่ผู้อื่น

(๘) กระทำการอื่นใดที่อาจก่อให้เกิดเหตุรำคาญ มลพิษที่เป็นอันตรายหรือการระบาดของโรคติดต่อ เช่น เสียงดัง แสงกระพริบ ความสั่นสะเทือนหรือมีกลิ่นเหม็น

ข้อ ๔๕ การแจ้งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามข้อ ๑๖ ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้ได้รับ ใบอนุญาต ผู้แทน หรือผู้รับมอบอำนาจจากผู้ได้รับใบอนุญาตทราบ

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ผู้ดำเนินการตลาดหยุดดำเนินการ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาต และคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้ดำเนินการหรือผู้รับใบอนุญาตทราบแล้วแต่กรณี

ในกรณีไม่พบตัวหรือไม่ยอมรับหนังสือดังกล่าวให้ส่งหนังสือโดยทางไปรษณีย์ตอบรับหรือให้ ปิดหนังสือนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักงานของผู้ต้องรับหนังสือและให้ถือว่าผู้นั้นได้ ทราบหนังสือ ตั้งแต่เวลาที่หนังสือไปถึงหรือวันปิดหนังสือแล้วแต่กรณี

ข้อ ๔๖ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาต สำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิก ถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้ จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกลงสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ ๔๗ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัติข้อ ๕ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท

ข้อ ๔๘ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัติข้อ ๕ ข้อ ๗ ข้อ ๘ ข้อ ๙ ข้อ ๑๐ ข้อ ๑๑ ข้อ ๑๒ ข้อ ๑๓ และข้อ ๒๙ ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท

ข้อ ๔๙ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดดำเนินการในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตมีความผิดต้อง ระวางโทษปรับไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท

ข้อ ๕๐ ผู้ดำเนินการผู้ใดดำเนินการในระหว่างที่มีคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้หยุด ดำเนินกิจการหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามข้อบัญญัติข้อ ๑๘ วรรคสองหรือข้อ ๒๖ โดยไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัวอันควรมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท

ข้อ ๕๑ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดดำเนินการในระหว่างถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตมีความผิดต้อง ระวางโทษปรับไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท

ข้อ ๕๒ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัติข้อ ๒๐ หรือข้อ ๒๔ มีความผิดต้องระวางโทษ ปรับไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท

ข้อ ๕๓. ให้นายกองคํการบริหารส่วนตําบลซ้ําให้ตก มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตาม
ข้อบัญญัตินี้และมีอำนาจออกกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตาม
ข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ เดือน มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

ลงชื่อ

(นายณัฐวุฒิ ยินดีจิตต์)

นายกองคํการบริหารส่วนตําบลซ้ําให้ตก

เห็นชอบ

ลงชื่อ

(นายอัฒคาริม ยิดำ)

นายอำเภอโคกโพธิ์